

helyre költözik. — az alföldi folyó csavargósan foly. — a pulyka mérges állat. — az egér a házban is, a mezőn is lyukban lakik. — a pehely a madár finom tolla. — a kéz és láb első ujját hüvelyknek hívják. — a paszuly, a borsó, hüvelyben terem. — a katona kardjának hüvelye van. — minden ércz súlyos, az arany különösen igen súlyos. — a marha csoportot gulyának hívják. — a gyermekek télen hógolyót görgetnek.

a gyermek és a gólya.

gyermek: mi jutott eszedbe gólya madár, mondd meg nekem: miért hagysz minket el már?

gólya: nagyon hideg van itt nekünk, ez az oka, hogy költözünk.

gyermek: szállj hát, szállj el könnyű szárnyu madár; de ne feledd: régi fészked itt vár.

és hogy a gólya tova szállott, a tél nálunk be is állott; és a fészket, ott a ház fedélen, behintette pelyhével egészen. de az ágynak nagyon hideg lenne, megfáznék a gólyafiú benne. (Szász B.)
